

echten de knapen thans alleen hunne kunststukken, maar geenszins hunne kunst wilden toonen, waren de meesters van de koninklijke kapel het ochter daarin eens, dat de zuiverheid van toon, de vastheid van strek de juistheid van het zamenstel aan de strengste vereischte voldeden, en zonder stellig en groot talent, zulk eene vaardigheid niet bloot uiterlyk kan verkregen worden. De vader is met de kinderen op reis naar Petersburg, samen zal hier nog slechts tweemaal het genoegen hebben, de beide knapen te hooren.

Het dagblad van St. Petersburg heeft een bericht uit Peking ontvangen waarbij van den landerouw ten gevolge van het overlijden der Keizerin van China en over de verkiezing en troonsbeklimming der nieuwe Keizerin gehandeld wordt. Men meldt daarin onder anderen: "Het hof en de provincien zijn door den dood van die gemalin des Keizers van China, welke den titel van Keizerin voert, in den diepsten rouw gedompeld; by welke eene gelegenheid syn alle staatsambtenaren vanden burgerlyken en militairen stand van den hoogsten tot den laagsten, verplicht rouw te dragen, bestaande in een graf wit katoenen gewaad. Dit gewaad mogen zy vier weken lang pocht by dag en by nacht afleggen. Buitendien is het aan de openbare ambtenaren gedurende dezen gansen tyd verboden, om den nacht ergers elders door te brengen, dan binnen de muren der gebouwen, waarin zich de respectieve bureaux bevinden. Honderd dagen lang mag geen onderdaan van den Keizer van China het haar laten afspijden of zynen hoed met een versiersel van roode zyde of buffelwol voorzien; bruiloften, feestelikheden, verlustingen, zyn in het gansche ryk verboden, alsmede alle muzyk, uitgezonderd die, welke by goddienstplechtigheden en begravenissen gebruikelijk is. Deze rouwverordening bestaat reeds sedert eene reeks van jaren. Men heeft ze steeds met groote gestrengheid gehandhaafd. De geringste overtreding wordt scherp gestraft. Het blijkt echter, dat de Keizer by deze gelegenheid voor de lagere standen eene verlichting heeft willen verleen, wyl het gebieden is, dat de armen en landlieden te dikwyls wegens nalatigheid in de voorschriften van den rouw tot straffen vervallen, en wyl hy zich bovendien overtaigd heeft dat deze overtredingen meestal alleen uit onwetenschap voortvloeijen. Er is derhalve besloten, ten hunnen behoeve den rouw te verkorten, doch echter alleen voor ditmaal, en het manifest, waarbij de onderdanen van Zyne Majesteit van het overlijden der Keizerin verwittigd worden, waarin dezen geest vervat. Hoe verstandig nu ook deze maatregel was, hebben echter eenige der eerste ambtenaren aan het hof zulks als eene gevaarlijke nieuwigheid beschouwd. Deze personen achtenden zich ambsthelpe verplicht, op de wijse naleving van de rouwplegtigheid aan te dringen en waagden het aan den soeverein daaromtrent vertoogen te doen. Een naef van den Keizer en de Sien-en of eerste hofbeamte stond aan de spits der voorstanders van de wet. Dan

manhust te bevorderen, doch aan den soeverein gunst van den soeverein doen verbeuren. De naef van Zyne Majesteit werd voor den tyd van 10 jaren van zyne apanage verstoken en de Sien-en van het ambt van president van het departement van financien, alsmede van verscheidene andere posten; die hy ten hove bekleedde, ontzet. De rang van Prins liet Zyne Majesteit hem behouden en vergaude hem om de plannen vadersen met drie oogen, welke hem voor militaire dienaren waren te beurt gevallen, nog verder te mogen dragen. Kort daarna verleende de Keizer, naar ouder gewoonte, aan zyne overledene gemalin een titel, waardoor aan de nakomelingschap de voortreffelyke eigenschappen dezer vorstin zullen worden bekend gemaakt. Deze titel laat zich volgender wyse vertalen: "Doorlichtigste, afwonderbaarste en allerwysste Keizerin." Onder deeser aanwysing wordt nu haar aandienen in de hofgebedenisse bewaard, en in den tempel, aan de schimmen der Keizers en Keizerinnen van het regerende stamhuis gewyd, vereerd.

Wilde Dieren in Ierland.—Tusschen Ballamton en Longford in Ierland, had de eigenaar eener Menagerie het geluk, dat syn groote wagen, waarop de dieren in kleine kistjes vervoerd werden, by de brug van het kanaal omviel. De schok was zoo hevig, dat byna alle deuren der kistjes openbrongen, zoodat roofdieren, vogels en slangen zich op eenmaal in volle vrijheid bevonden. Een tyger maakte van dit onverwacht en lang ontbrekende gemak op eene eenigzins wyllyke wyze gebruik, daar hy oogenblikkelyk eene as en eenkameel wargde en grootendeels opvrat. Voor men hem weder meester konde worden, nam hy tot dienst nog eenen Bos-Constrictor. De gansche omstreok gespreide in opper en het kostte niet weinig moeite dezelve geheel van deze nieuwe gasten te bevryden.

Biographische tentoonstelling.

Al wie gewoon is dagbladen te lezen en zich met den staatkundigen loop der dagelyks mede en meer ingewikkeld wordende gebeurtenissen ongeduldig te houden, vestigt thans eenen nieuwsgierigen blik op het thans zoo veel geruchte makende Spanje. Ieder is, als het ware, heegerig, om te vernemen, wat daar zoo al plaats grypt; elk rekthelt, al het ware, naar de ontdekking van een treuspel, dat, aanspandelyk reeds in de eerste tooneelen is gesteld. Om de hof van te nader kennis van den nieuwen Spanischen troon,

sie-oorlog te hebben, kan het niet onbelangryk gerekend worden, de personen eenigzins van naby te leeren kennen, die op gezegd toneel met het vervullen der hoofdrollen, ten behoeve der Koningin regentes, belast zyn. En het is dien ten gevolge, dat wy onzen geachten lezere eene noot van biographische tentoonstelling van eenigen dier hoofdkteurs voorleggen, uit zoodanige bronnen geput, als ons daartoe het geschikte voorwamen, ofschoon wy aan den voet van ons artikel, overeenkomstig het gebruik der kooplieden, by het opmaken eener rekening-courant, de woorden: S. E. et O. (salvo errore et omissione, behoudens fouten en verziening) zoude kunnen plaatsen.

De Spaansche karliste en hunne tegenpartyders koesteren eenen diepen afkeer voor den bewatten minister **SEA BERMUDEZ**. Zy zyn het dienaangaande, hozeer ook anders in gevoelen verschillende, eens, en geven ten opzichte van gemelden persoon elkander niets toe in het openlyk uiten hanner gemeenschappelyke verafschuwing. Beide beschuldigen dan ook, om dezelfde redenen de Fransche en Russische kabinetten van het verkeerd aanwenden van hunnen invloed, by het benoemen van dien gewezen makelaar in wynen te **Malaga**, tot den gewichtigen post, dien hy met zoo veel eer, tegen den wil van alle Spanjaarden, bekleedt.

Onder degenen, die door **SEA BERMUDEZ** met schielooogen worden aangezien, behoort, in de eerste plaats, de kapitein-generaal van **Nieuw-Kastilien**, de dappere en verlichte krygsmann **FRANZ**, die in den bevrydingsoorlog de schoonste proeven van zyn edel karakter heeft aan den dag gelagd. In 1814 door **FERNAND** tot minister van oorlog benoemd, weigerde hy het aanvaarden van dien post, en leefde tot 1820 in afsondering, toen hy door **FERNAND** geroepen werd, om de opstandelingen in Spanje tot zwygen te brengen. In 1832 benoemde de Koningin hem tot de militaire functien, die hy nog met eeren waarmakt.

De graaf **KRISTIA**, kapitein-generaal van **Aragon**, had mede een aanzienlyk deel aan den zoo even genoemde bevrydingsoorlog, en was toen onafgebroken aan den generaal staf verbonden. Het meest muntte hy in dapperheid uit in de veldslagen van **San Moritz** en **Tolosa**, aan het hoofd eener brigade infanterie. In 1820 en 1821 werd hy als afgevaardigde by de corten verkozen, en dood, in 1823, in den slag van **Talavera**, het hoofd aan het leger van den hertog van **ANGOULEME**. Hetwelk hy ook alom bekend is in het gansche land tot dat het der Koningin eene zielelyk beklagen hem den post op te dragen, waarin hy zich thans met waardigheid staande houdt.

De generaal **SAARFIELD**, waarvan wy reeds meermaals in onze Spaansche berichten gewaagden, is geen minder verdienstelyk en moedig veldheer, en deed zich, by dezelfde gelegenheden, als bovengenoemden, van de gunstigste zyde kennen. In 1808 beschuldigde men hem, dat hy geen oprechte vriend van den constitutionnelen regeringsvorm was, schoon hy in 1809 en 1823 opzettelyk verzoekt om tegen despotismen en vyanden der constitutie te mogen optrekken. Al wie hem van naby hebben leeren kennen, meenen volmondig te moeten betuigen, dat hy een te verlicht en edel karakter bezit, om geen besliste vyand van eenen absoluuten regeringsvorm te zyn.

De graaf **DE CUBA**, **FRONXIO VIVAS**, kapitein-generaal van **Valencia**, werd vroeger door het constitutionele gouvernement tot gouverneur van het eiland **Cuba** benoemd en bleef tot 1830 dien post bekleeden, welken hy met gematigdheid, beleid en trouw waarnam. Hy toonde zich daarin, onder anderen, ten opzichte der ingezetenen, insofer verdienstelyk, dat hy, zoo veel mogelijk, de dikwyls zeer geuzige voorschriften van het hof by dozzelver volvoering, aanmerkelyk verminderde. **VIVAS** is bovendien algemeen bekend als een goed en behaagen militair; heednigzamen, voor den veldheer van het hoogste belang.

CARRO REKANDU, kapitein-generaal van **Old-Kastilie**, is een man van een uitmuntend zedelyk karakter, die, by verschillende gelegenheden, getoond heeft, een vriend en beschermer der ongelukkigen te zyn. Zyne beoorming tot kommandant der belebardiers van de garde is van jongen datum. By het vestigen van eenen constitutionnelen regeringsvorm, zou men hem, zegt men, met algemeen genoegen tot de werkzaamheden eener eerste kamer geroepen zien.

De kapitein van **Katalonje**, **LARREA**, deed zich mede in den bevrydingsoorlog van de gunstigste zyde kennen. Schoon in **Navarre** slader, is hy echter in **Katalonje** algemeen bekend. Hy behoort tot de gematigde

liberalen en beschouwt eenen als zoodanig gewyzigten constitutionnelen regeringsvorm voor Spanje als onmisbaar.

REUIL, kapitein-generaal in **Extremadura**, heeft als krygsheld in **Amerika** byzonder uitgebleken, en eene groote mate van onverschrokken dapperheid geloond by de verdediging der forten van **Callao**. Zyne politieke gevoelens zyn den biographist, aan wien wy deze korte schetsen verschuldigd zyn, ten eenemale onbekend.

MONER, kapitein-generaal van **Majorka**, onderscheidde zich evenzeer als **REUIL** in **Amerika**, door militaire verdiensten, schoon met minder roem dan deze. Men meent, dat hy zynen hoogen rang aan de byzondere gunst eener zekere oude dame verschuldigd is, en dat de slag van **Alcaniz** door zyn toedoen werd verloren. Weinigen hebben in zyn voordeel gesproken, en velen, die hem van naby leerden kennen, zeer ongunstige meeningen betrekkelek zyn karakter verspreid. Gedurende den korten tyd, dat hy den post van oorlog-minister bekleedde, wist hy, gelyk de meeste in hooge betrekkingen geplaatste lieden, eene dagelyks uit dikwyl zeer lastdrukkende maatregelen te nemen, en zyn afkeer, te verzoeken, en zich zelve het algemeen bestuur over de Balearische eilanden te verschaffen.

ABADIA, kapitein-generaal van **Grenada**, heeft altyd, als een waar hepbman, en hem opgedragen posten tot een aanzienlyk oogpunt, en als gelyktydige middel tot zyn verryking beoogd. Onder de constitutionnelen regering was hy prefect van **Alcala**, en heeft aan de Koningin zyne tegenwoordige betrekking te danken. Hy is de beestvriend van **CAMPANO**, een der grootste vertrouwelingen van den **caesar**. Het ontbreekt hem, naar veleer gevoelen, geenszins aan geestkracht en bekekenheid.

De markies **DE LAS ANAÑAS**, kapitein-generaal van **Sevilla**, wordt als de verlichtste generaal van Spanje beschouwd. In de raadsvergadering zoo wel als op het slagveld betoonde hy zich altyd de ware vriend zyne vaderlands te zyn, hoewel **FERNAND** hem nimmer kon dullen, en, gedurende zyne eene reeks van jaren, nimmer tot hooge waardigheden reikte. In 1820, gedurende het constitutionnelen gouvernement, was hy de eerste minister van oorlog. Men achtte hem weinig gezind voor de constitutie van het jaar 12, schoon nimmer hem kon beschuldigen, een vyand van volkevervrijheid te zyn. In 1823, toen de Koningin hem tot de militaire functien, die hy nog met eeren waarmakt, benoemde, was hy de eerste minister van oorlog. Men achtte hem weinig gezind voor de constitutie van het jaar 12, schoon nimmer hem kon beschuldigen, een vyand van volkevervrijheid te zyn. In 1823, toen de Koningin hem tot de militaire functien, die hy nog met eeren waarmakt, benoemde, was hy de eerste minister van oorlog. Men achtte hem weinig gezind voor de constitutie van het jaar 12, schoon nimmer hem kon beschuldigen, een vyand van volkevervrijheid te zyn.

CARRANZA, kapitein-generaal in **Castilien**, is een oud militair, vol van eergevoel en vaderlandsliefde, en, ondert geruimen tyd, als zoodanig in geheel Spanje bekend.

SOLA, Onder-Koning van **Madrid**, behoort eigenlyk tot het getal der aanhangelingen van het despotisme. In 1814 heeft hy zich vooral als zoodanig byzonder doen kennen. Zyne militaire verdiensten geven hem desniettemin eene aanspraak op algemeene hoogachting.

De graaf van **Cartagena**, **PABLO MORALES**, kapitein-generaal van **Sevilla**, is een veldheer, die met regt eenen veldheer kan genoemd worden. Zyne edele vaderlandsliefde is alom bekend; en, wanneer het van hem moge gevorderd worden, daarvan vernieuwde proeven te geven, vyerlyk het de verdediging van ware liberale beginselen geldt, zal hy zich die gelegenheid nimmer laten ontslippen.

Van den tegenwoordigen minister van oorlog, **JOSE DE LA CRUZ**, valt weinig meer te zeggen, dan dat geen der aanwezige Spaansche officieren hem ooit op een slagveld heeft ontmoet; dat hy een beestvriend van **SEA BERMUDEZ** is, en even als **DIEGO GARCIA DE VALDEZ**, waar hy kan, zyn eigen voordeel toe veel mogelijk behartigt.

Een delyk deed **VALDEZ** zich altyd als een beroemd veldheer kennen, en onderscheidt hy zich als gouverneur van **Cartagena** op de verdienstelyke wyze. Zyne heldengrootheid wordt gelyk gesteld met des beroemden **en**, en, volgens getuigenis van eenen Engelschen schryver (den generaal **MURRAY**), met den onverwachten **suwarrow** en **KARL XII**. Men heeft hem wel eens van te veel stoutmoedigheid, en te groote onvervaardheid beschuldigd; maar behooren deze karaktertrekken niet eigenaentlyk tot de deubout van eenen krygsmann?

Allerlei.

De Niger Expeditie.

De berigten dier belangrijke expeditie loopen tot den 5den January II. Op dien datum was Lander aan boord van het oorlogs vaartuig de Curlew, op weg naar het kasteel Kaap Korno, met oogmerk om zich van bijzondere specie van goederen te voorzien voor de markt der binnenlanden, waarvan hij te voren geen genoegzame voorraad had genomen. Hij had het voornemen om daarna den mond der rivier de Nony die eene der monden der Niger is, weer in te varen en dan de Niger op te klimmen tot Boassa toe.

De vorige maal voeren zij met de honten stoomboot de rivier zoo hoog op als mogelijk was; toen de rivier voor dezelve te ondiep werd, gingen Lander en Allen in den ijzeren stoomboot en bereikten met dezelve de stad Rabba; hier bleven zij veertien dagen liggen en deden een voordeelligen handel. De dienaar van de honten had hier twee kleine ridders en een man vernam, was zij hooger op ook vaarbaar en had een majestueus aanzien.

De olifantstanden waren er zeer goedkoop, ingelyks de indigo, die de deugdelijkheid de Gambia indigo oversteekt, zoo als gebleken is uit staaltjes die men naar Engeland heeft overgezonden.

De ijzeren stoomboot heeft daarna getracht om de rivier de Tshadda op te varen, die gemeenschap heeft met de binnenlandse zee of het groote afrikaansche meer de Zwart. Deze rivier vereenigt zich met den Niger. Men voer de Tshadda 150 mylen op, doch men vond geen inwoners op hare oevers en de provisiën begaonnen opteraken, zoo dat men terug moest keeren.

Attu, heeft men een fort gebouwd. Hier wil men eene stapelplaats van hrische goederen maken. Men heeft hetzelfde genootschap eiland en het is zeer gunstig voor den handel.

Lieutenant Allen heeft belang genomen in de nederzettingen gedaan op den Niger en de Tshadda, welke hij bij zijne terugkomst in het licht zal geven.

Eenige kooplieden te Glasgow hebben het plan beraamd om een menschen te vormen met oogmerk om eene andere expeditie naar den Niger te zenden.

Deze handel ondernemingen moeten buiten twiifel recht totbrengen tot de beschaving der binnenlanden van Afrika.

Op de helling van den Libanon ontdekt zich eene bijzondere geslachts met lange ooren en lang haar, dat is aanblijvend en gelykheid aan zijde gelykt. De mannen dragen gaten worden door de kruiden waarmee zij zich voeden, even als verguld. Tot hithert heeft men echter nog niet kunnen ontdekken, welke plant deze merkwaardige eigenschap in zich bevat. Dit zonderlinge natuerverschynsel wordt door den Franschen consul, M. L. A. de la Motte, medegedeeld, die zich 30 jaren lang in Syrië heeft opgehouden en van wien men een belangrijk werk over dat land te gemoet ziet.

Onlangs heeft zich in Engeland eene godsdienstige zekte gevormd, die zich Vrydenkende Christenen noemt, en, door middel van een tijdschrift, de leer des reinen christendoms zoekt uit te breiden; maar ook aan duivel, noch aan vagevuur, noch aan dievenheid geloofst; geene vasten- en feestdagen erkent, en den doop evenmin als het huwelijk voor eene goddelijke verordening houdt. In haren ver-

gaderingen kan ieder leeren en prediken; niets in kerte bewoordingen.

Hat is bekend, dat de hertog van Saxe-Coburg, zoon van Lodewyk XV, aan eene krankte overleed, waarvan de geneesheeren te vergeefs de oorzaak trachten op te sporen. Naderhand kwam dezelve aan het licht; zij was deze: Een zijner kamerheeren, de markies de la Harpe, had hem eens, toen hij nog een kind was, op een houten hobbelpaard gezet. De jonge Prins vond dit zeer vermakelyk, maar hobbelde zoo hard, dat hij er af viel en zich inwendig bezerde. Hij versocht echter den markies, dat hij er van niemand van zou spreken; en zoo doende bleef dit voorval, tot na zijnen dood, geheim gehouden. Had het nu dezen deugdzaam en moedigen prins mogen gelukken, aan de regering te komen, dan had Frankryk geen zwakken Lodewyk XVI bezeten en waarschijnlijk geene revolutie gezien. Een houten hobbelpaard moest derhalve het middel worden, om later eenen Napoleon den Keizerstroon te doen beklimmen.

De beroemde Engelschman James Mackintosh, wiens naam alom in de letterkundige wereld op duizende lippen zweeft, vermaakt thans te Montreal, in Kanada, in den staat der diepste behoefte.

De tegenwoordige Turkische Sultan heeft ten strengste verboden, dat een brambel, die zakken in zijne kleederen heeft, de vorstelyke schatkamer binnen trede.

De cholera stoort zich aan geene kokarde of ordehul; zij laat geene nieuwbladen, waaruit zij zou kunnen leeren, wie eigenlijk de onverlaten zijn, en wie de regtvaardigen, zij laat zich door geen geld of dine's omkopen; zij vraagt den rijke niet, of hij wil haar om te betalen, maar den koning of den bedelaar, zij dooft slechts den mensch.

Eenmaal ging het gerucht en werd met groote vreemde in alle dagbladen gekondigd, dat de cholera in Nederland geïntroduceerd was, en alleen het gemeen en laaggel consumeerde. Men begon, uit dien hoofde, in beschaafde kringen, de cholera alreeds veel zachter te beoordeelen; zij nam zigtbaar op aan humaniteitsheid, en aller afkeer wendde zich tot het volk, hetwelk het verzuim der cholera aan haat, die zij vergeten had, geloofde te moeten wreken; men bepaalde reeds de straffen, want men wenschte, dat zij March intrek zou nemen, en begon te erkennen, dat de cholera veel ellende van de aarde kon wegruimen. Doch sedert de cholera—die zich om de vriendschap en achting der grooten bitter weinig scheen te bekruunen—behalve de vliegen, ook begonnen heeft de spinen weg te ruimen, en zich aan eenige graven en vorsten verlaten, is de breuk gekomen en ongeneeslyk geworden; ja de grooten, in het gevoel van het onherstelbaar verlies, dat ieder op zich zelf ondergaat, betoonen, zoo mogelijk, nog meer afkeer tegen deze ziekte, dan de geringen, die stilzwijgend erkennen, dat, naardien zij niet te verlossen hebben, er ook niets aan hun verloren gaat. Wanneer zeker alreeds de brandewynschikkers en het janbaal, dat in beilige plekken voorkomt, aan de cholera starven, dan zou men haar zulke genadige verwijten; dat echter ook de opmaatschappij en veelvraters en het janbaal, in geborduurde kleederen niet verschoond blijven, zie, dat is om duvelen te worden.

De menschen klagen in dezen tyd, in plaats van over het gebrek, over den over-

vloed. Ik zou zelfs durven wedden, dat van twee personen, van welke de een slechts half zijn genoeg kan eten, terwijl de ander de helft op zijn bord moet laten liggen, de tweede den eerste nog zal benijden; want den eerste ontbreekt, tot aanvulling van het ontbrekende, slechts eene halve portie, den tweede echter eene halve maag; en terwijl het gebrek van den eerste door borgen of stelen des vonds verholpen kan worden, of door jaarlijkche vruchtbaarheid en industrie het langer hoe meer afneemt, neemt dat van den laatste juist daardoor des te meer toe.

Het is opmerkelyk, niemand teider over de ellende der armen te hooren klagen, dan juist de rijken, die hen zonden kunnen helpen. Want niet de arme, maar de rijke eet thans brood met tranen; de eerste heeft alleen tranen zonder brood.

Hat is met den ouden en jongen tyd even als eene eerste en tweede vrouw; al ware de eerste ook eene Megera geweest en al ware de tweede een engel, dan zou men nog altoos de tweede verwyten, dat haar blik by het verig oog van de eerste geen handwater had; en zich zelven evenmin, als menschen onder elkander, gelyk blijvende, spreekt men den tweede goet van den tyd, als hij om den rug heeft gekend, doch men beschimpt hem in het aangezicht.

De klacht der economen over slechte tyden berust niet daarop, dat zij te weinig, maar dat zij te veel koren en aardappelen hebben; die de handwerkdieden hun niet afkopen, naardien zij voor hun geld brandewyn moeten koopen, om al drinkende hun verdriet te verzetten, daardoor veroorzaakt, dat hen de machines schoenen en de vingers vreten. Het is zeker zonderling, dat men eerst brandewyn uit koren en aardappelen wil distilleren, en dan nog verlangt, dat het overvloedige de menschen zwaarder zou verzadigen, als te voren. Ontwyffelbaar heeft de Schepper koren en aardappelen laten groeijen, om gegeten en niet gedronken te worden. Is het echter niet zeer natuurlijk, dat, wanneer men deze voedingsmiddelen tot water maakt, men ook slechts water overhoudt, om zich te voeden? Zeker is het, dat, wanneer alle veldvruchten, die men thans tot brandewyn gebruikt, den weg naar het hoofd inslaan om zich daar in revolutionaire en weerbarstige denkbeelden van vryheid en gelykheid tegen over en staar te ontwikkelen, liever als brood, pannenkoeken of bry den weg naar beneden inslaagen, er hierop niet alleen genoeg zijn zoo, om de veldvruchten te worden, maar er ook nog geld zou overblijven, om het te koopen, verstand genoeg om dit geld te verdienen en niet om de producten zelf weder te versien. En de grond is zeer onjeit, want men beweert, dat de brandewyn tot versterking by den arbeid dient; want het Colosseum te Rome werd op eenen tyd gebouwd, toen men nog geen brandewyn kende, en niet in pui, toen men er meer dan genoeg van had. Alleen die verandering heeft deelvte te wege gebracht, dat, terwijl de menschen voorheen drinken om te kunnen werken, zij thans werken om te drinken, en zich belagere dat zij het brood niet kosteloos er by van de regering of het armbestuur ontfangen.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. E. S. MULLER & J. F. NEUMAN wv., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prijs derzelve is 12.50, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentiën is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.